

остатъка 3808 сѫ чужди поданици. Тия цифри подчертаватъ ярко привързаността на българскитѣ евреи къмъ българската земя, къмъ българското общо Отечество и че сѫ добри граждани на българската държава, която считатъ достойна да имъ осигури мира, спокойствието, та да работятъ, както за своето благодеенствие, така и за добродетелието на самата държава.

Че евреитѣ сѫ привързани къмъ България и че не се считатъ чужденци въ нея и не я забравятъ, когато сѫ вънъ отъ нея, говори голѣмата привързаност, когато сѫ вънъ отъ предѣлитѣ на България. Изселенитѣ въ Палестина, общото отечество на древнитѣ Хети — Хуни — Амаликити — праотците на българитѣ и древнитѣ евреи, отدادени въ творческа дейност не забравятъ своята Родина България. Тѣ пъять пѣснитѣ ни, живѣятъ съ нашитѣ радости и скърби, боготворятъ Негово Величество Царь Борисъ III, а българския трицвѣтъ, е тѣхната гордостъ. Българскитѣ евреи въ Палестина носятъ мощнния духъ на тѣхнитѣ бащи и братя, тѣ сѫ силни и достойно заематъ първото място между евреитѣ, придошли отъ други държави. Съ това трѣбва да се гордѣемъ, че изъ еврейскитѣ плантации не стихва българската речь, не стихватъ българскитѣ пѣсни, нито химна народенъ, нито пъкъ химна на Царя. Тѣ живѣятъ и дишатъ, че сѫ родени въ България и, че тя е била достойна майка за тѣхъ, а тѣ достойни нейни синове.

Нека, както е било отъ памтивѣка, да живѣемъ въ миръ помежду си и еднакво да се тачимъ за благочестието на Родината и мощта и величието на българската държава, която при всичкитѣ, тежко докосна ли я, катаклиси, все пакъ може да осигури благодеенствието на своите граждани, независимо отъ каква народностъ и вѣроизповѣдание сѫ, защото тя е единъ малъкъ рай на земята, въ която може да се дишава свободно и да се живѣе въ охолство.